

Editorial ή Περί εφημερίδος ο λόγος

Γράφει ο φιλόλογος Δημήτρης Γόλης

Προσπάθειες για την έκδοση εφημερίδας έγιναν πολλές κατά τη διάρκεια των 63 χρόνων λειτουργίας του Γυμνασίου Γουμένισσας. Καμία, ωστόσο, δεν ήταν εφάμιλλη αυτή των «**Νέων Παίωνων**» του καθηγητή **Παναγιώτη Ροδόπουλου** πριν από 60 χρόνια ακριβώς. Το περιεχόμενο εκείνης της σχολικής εφημερίδας ήταν ποικίλο. Φιλοξενούσε διηγήματα, ιστορικά σημειώματα, εκθέσεις μαθητών, ανέκδοτα από τη σχολική ζωή, έρευνες γύρω από τα σχολεία της Παιονίας, σκέψεις πάνω σε επίκαιρα θέματα, ποιήματα, ειδήσεις από τη μαθητική ζωή και κίνηση, την εκπαίδευση, πρακτικές συμβουλές, όπως «πως πρέπει να διαβάζετε», θέματα υγιεινής, αναλύσεις αρχαίων κειμένων, κλπ. Το σημαντικό είναι πως πολλές εργασίες ήταν μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου και των δημοτικών σχολείων της επαρχίας Παιονίας που αργότερα διέπρεψαν σε διάφορους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Η αλήθεια είναι ότι κατά κάποιο τρόπο ζήλεψα και ζηλέψαμε μαζί με τα παιδιά τη δόξα εκείνων των πρωτοπόρων που καινοτόμησαν όχι μόνο στη σχολική, αλλά και πολιτιστική ζωή της Γουμένισσας και της Παιονίας πριν από 60 χρόνια. Θεωρούμε την εφημερίδα μας συνέχεια εκείνης της πρώτης προσπάθειας, γι' αυτό άλλωστε επιλέξαμε και τον τίτλο «**Νέοι Παίονες Γυμνασίου Γουμένισσας**».

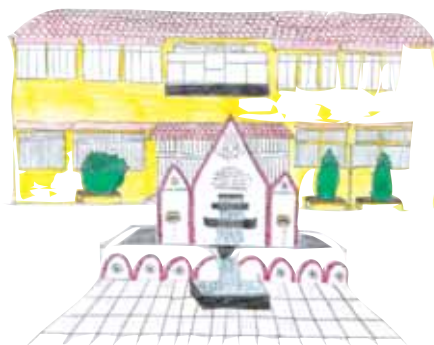
Βασικός στόχος της εφημερίδας που κρατάτε στα χέρια σας είναι να γίνει ένα ουσιαστικό βήμα αμφίδρομης επικοινωνίας των παιδιών τόσο με τους διδάσκοντες του Γυμνασίου Γουμένισσας όσο και με την τοπική κοινωνία του Δήμου Γουμένισσας, επιτρέποντας στα παιδιά να αρθρώσουν αυθεντικό μαθη-

τικό λόγο, πρωτότυπο, ανατρεπτικό και μεστό σε σκέψεις και ιδέες. Η εφημερίδα μας θα παρακολουθεί την επικαιρότητα, τα τοπικά και παγκόσμια ζητήματα, κυρίως αυτά που αφορούν τα περιβαλλοντικά προβλήματα και τα ζητήματα ποιότητας ζωής, θα περιλαμβάνει συνεντεύξεις, παρουσιάσεις, ανακοινώσεις και πάνω απ' όλα τους προβληματισμούς των ίδιων των παιδιών.

Ο ρόλος μου σε αυτό το ταξίδι ήταν καθαρά συμβουλευτικός και καθοδηγητικός. Τα παιδιά ήταν αυτά που επέλεξαν τη θεματολογία και τον τρόπο γραφής τους. Σίγουρα, υπάρχουν αδυναμίες και ατέλειες, τις οποίες ελπίζουμε να μας συγχωρήσετε. Ελπίζουμε στη βοήθειά σας ώστε να τις διορθώσουμε και να είμαστε ακόμη καλύτεροι στο επόμενο τεύχος. Θα ήθελα να τονίσω ότι ο κύκλος των συντακτών πρέπει και

περιμένουμε να διευρυνθεί, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί ακόμη μεγαλύτερη πολυφωνία και ποικιλία στη θεματολογία. Η πρόσκληση είναι ανοιχτή σε όλους τους μαθητές και όλες τις μαθήτριες του Γυμνασίου Γουμένισσας. Όσοι πιστοί, προσέλθετε...

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες προς τον εκδότη του «**Μαχητή του Κιλκίς**», κ. Δημήτρη Ορφανίδη, ο οποίος από την πρώτη στιγμή αγάλιασε και στήριξε την προσπάθεια των παιδιών του Γυμνασίου Γουμένισσας. Ανέλαβε την έκδοση της εφημερίδας μας χωρίς να έχουμε καμία απολύτως οικονομική επιβάρυνση. Χωρίς την πολύτιμη βοήθειά του σίγουρα δεν θα υπήρχε το αισθητικό και εν γένει εκδοτικό αποτέλεσμα, το οποίο τώρα κρατάτε στα χέρια σας και ελπίζουμε να απολαύσετε.

Η ιστορία και η ζωή του Γυμνασίου Γουμένισσας

Γράφει η **Μαρία Σουλούντση**

Η ιστορία, ασφαλώς, ενός σχολείου δεν στηρίζεται μόνο στη μνήμη, τα βιώματα και τις προφορικές μαρτυρίες, αλλά και στο διασωθέν αρχαικό υλικό. Δυστυχώς μεγάλο μέρος του αρχείου δεν διασώζεται, και αυτό που υπάρχει είναι διασκορπισμένο σε Γουμένισσα, Κιλκίς και Θεσσαλονίκη. **Σημαντικότερη πηγή από τις διασωθείσες και σχεδόν πλήρης ήταν τα Βιβλία Μαθητολογίου του Γυμνασίου, τα οποία ωστόσο και αυτά είναι διασκορπισμένα σε τρεις πόλεις** (Θεσσαλονίκη, Κιλκίς και Γουμένισσα) λόγω του γεγονότος ότι στην πρώτη φάση λειτουργίας του το Γυμνάσιο ήταν παράρτημα. Σημαντικές πληροφορίες αντλήθηκαν από τα Βιβλία Πράξεων του συλλόγου καθηγητών, τα Βιβλία Γενικού και Ειδικού Ελέγχου, τα Βιβλία Πρωτοκόλλων Αλληλογραφίας, τα Βιβλία Παιδαγωγικών Συνεδριών του συλλόγου καθηγητών, τα Βιβλία Πράξεων Σχολικής Εφορίας και τα Βιβλία Πράξεων της Επιτροπής Γονέων και Κηδεμόνων (ιδιαίτερα κατά την περίοδο 1955 - 1960).

Το Γυμνάσιο Γουμένισσας πρωτολειτούργησε το 1945, αρχικά ως παράρτημα του Β' Γυμνασίου Αρρένων Θεσσαλονίκης (έως το 1951) και έπειτα (μέχρι το 1961) ως παράρτημα του μεικτού Γυμνασίου Κιλκίς. Το σχολικό έτος 1946-1947, λειτούργησε το Γυμνάσιο Γουμένισσας, στο οποίο ακαταπόνητες προσπάθειες κατέλαβε ο πρώτος διευθυντής του, Παναγιώτης Ροδόπουλος. Ιδιαίτερα δύσκολη ήταν η μεταπολεμική περίοδος του Γυμνασίου, 1945-1951, που συνέπεσε με την εμφύλια διαμάχη στη χώρα μας. Κάθε χρονιά προστίθετο και μια τάξη στο ατελές ακόμη Γυμνάσιο. Οι περιπέτειες της χώρας μας, όμως, πιθανότατα είχαν σαν αποτέλεσμα να μην λειτουργήσει η μεγαλύτερη, Γ' τάξη, κατά το σχολικό

έτος 1947-1948, με αποτέλεσμα τα παιδιά της συγκεκριμένης φουρνιάς να χάσουν ή να επαναλάβουν μια χρονιά στο νεοσυσταθέν Γυμνάσιο Γουμένισσας. Πολλοί μαθητές, μάλιστα, αυτής της περιόδου αναγκάστηκαν να πάνε σε Γυμνάσια γειτονικών περιοχών (Κιλκίς, Γιαννιτσών, Θεσσαλονίκης) προκειμένου να έχουν ένα ομαλό σχολικό

βίο, καθώς στην αρχή της κάθε σχολικής χρονιάς έπρεπε να αναμένουν την έγκριση της αμέσως επόμενης τάξης. Το πρόβλημα έπαψε να υφίσταται το σχολικό έτος 1951-1952, οπότε και έχουμε ένα πλήρες Γυμνάσιο, με όλες τις τάξεις. Η πληρωμή εισφοράς, ένα θέμα που ταλαιπώρησε ιδιαίτερα τους μαθητές, καθιερώνεται μετά το σχολικό έτος 1948-1949. Από το 1961 και έως τις μέρες μας λειτουργεί ανεξάρτητα με την ονομασία Γυμνάσιο Γουμένισσας.

Κατά την περίοδο 1945-1947, το σχολείο στεγάστηκε στο οικημα-εργοστάσιο του Ιωακείμιδη. Κατά την περίοδο 1947-1955, στην οικία του φαρμακοποιού Περικλή Αθανασιάδη, η οποία ως σπίτι διέθετε 3 υπνοδωμάτια και μια κουζίνα. Στις 4 Οκτωβρίου 1955, το σχολείο μετακόμισε στο πρώτο Δημοτικό σχολείο, απέναντι από την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Λόγω της συγκατοικη-

σης με το δημοτικό σχολείο, το Γυμνάσιο λειτούργησε μόνο και συνέχεια το απόγευμα. Το Δεκέμβριο του 1962, λειτούργησε το διδακτήριο, όπου και σήμερα στεγάζεται το σχολείο, όχι βέβαια με την τωρινή του μορφή. Αρχικά, **υπήρχε μόνο ο πρώτος όροφος**, ενώ λίγα χρόνια αργότερα, με την προσθήκη του δεύτερου ορόφου και πολλών πρόσθετων εργασιών τόσο στο ίδιο το κτίριο όσο και στον περιβάλλοντα χώρο του, έλαβε σε μεγάλο βαθμό την τωρινή του μορφή. Το 1964, έχουμε τη διαίρεση του εξατάξιου Γυμνασίου σε τριτάξιο Γυμνάσιο και τριτάξιο Λύκειο, ενώ το 1967 έχουμε την εκ νέου ενοποίηση του σε εξατάξιο Γυμνάσιο. Το σχολικό έτος 1976 - 1977, έχουμε την εκ νέου λειτουργία του Γυμνασίου ως τριτάξιου. Από τότε λειτουργεί απρόσκοπτα και συνεχώς ως τριτάξιο μέχρι, βέβαια, και τις μέρες μας.

Σήμερα το σχολείο λειτουργεί σαν μια οργανωμένη κοινωνία. Όλα κινούνται με βάση ορισμένους κανόνες. Οι κανόνες αυτοί ορίζονται από την πολιτεία αλλά και τις εντολές του διευθυντή του σχολείου. Ο διευθυντής μας κύριος Ευάγγελος Ζιέλκας, ο οποίος τυχαίνει να έχει αποφοιτήσει από το ίδιο σχολείο, είναι το άλφα και το ωμέγα του σχολείου μας. Ό,τι ώρα και αν είναι θα τον βρείτε εκεί να ασχολείται και να προσπαθεί να επιλύσει τα προβλήματα που παρουσιάζονται. Μπορούμε να πούμε ότι είμαστε υπερήφανοι που έχουμε ένα τέτοιο Διευθυντή.

Κάθε τμήμα του σχολείου μας εκλέγει ένα πενταμελές συμβούλιο που ασχολείται με τα προβλήματα του τμήματος σε συνεργασία με τον υπεύθυνο καθηγητή. Όλοι οι μαθητές όμως εκλέγουν, με δημοκρατικές διαδικασίες δεκαπενταμελές συμβούλιο που εκπροσωπεί τους μαθητές και προωθεί τα προβλήματα των μαθητών προς τη διεύθυνση.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Νέοι Παίονες Γυμνασίου Γουμένισσας

Τετραμηνιαία περιοδική έκδοση των μαθητών και μαθητριών του Γυμνασίου Γουμένισσας

Υπεύθυνος Καθηγητής: Γόλης Δημήτρης

Συντακτική Ομάδα: Καλαντίδου Κατερίνα, Λέτσιου Αντωνία, Λιπητάρης Αντώνης, Σουλούντση Μαρία, Τάτσης Χρόνης

Συνεργάστηκαν οι: Αλατζίδου Κατερίνα, Δούμτσης Θωμάς, Λιάπη Ντίνα, Πετρέντσης Χρήστος, Σμίλκου Σταυρούλα, Τραχανίδου Κατερίνα

Τρόποι Επικοινωνίας

Ταχυδρομική Διεύθυνση: 1ος Λόχος Ταβουλάρη, Τ.Κ. 61300, Γουμένισσα

Τηλέφωνο - Τηλεομοιοτυπία (fax): 2343041229

Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο (e - mail): gymgoume@sch.gr

Εκτύπωση : ΜΑΧΗΤΗΣ Ε.Π.Ε. - ΚΙΛΚΙΣ

Το εικοσιτετράωρο ενός μαθητή...

Γράφει

ο Αντώνης Λιπηάρης

Κάπως έτσι όπως όλοι άλλωστε ξέρουμε, ξεκινά η μέρα μας... Ντριiiiiiiiiν!!! «Όχι πάλι. Μου 'ρχεται να το σπάσω ώρες ώρες. Και μου διέκοψε και το όνειρο πάνω στο καλό. Τέλος πάντων. Άλλη μια υπέροχη μέρα αρχίζει! Θα δω και την Ελπινίκη σήμερα!!! Ωχι! Πήγε κιόλας 6:40. Πρέπει να κάνω γρήγορα! Ξέχασα να ετοιμάσω και την τσάντα χθες το βράδυ». Γκντουπ... «Αμάν αυτή η πόρτα! Ποιος την έβαλε εκεί; Όλα στραβά μου πάνε σήμερα!»

Και ακολουθεί η προσωπική καθαριότητα: Πλύσιμο προσώπου, βούρτσισμα δοντιών, "λούσιμο" με κολόνια και ένα τέταρτο μπροστά στον καθρέπτη για το χτένισμα των μαλλιών! Έπειτα ντύσιμο και ένα γρήγορο - πολύ γρήγορο - πρωινό. Και μετά άντε να περπατήσεις μέχρι την στάση! «Αμάν! Έφυγε το λεωφορείο; Και τώρα τι κάνω; Ωχι, κατσάδα που θα ακούσω πάλι ηρωινιάτικα». Μπορεί το πρωινό ξύπνημα να είναι δύσκολο, μετά όμως από τέτοιο «σοκ» ξυπνάμε για τα καλά.

Κι έπειτα; Εφτά ή οχτώ ώρες μάθημα. Μάθημα... «Πάλι καλά που μας βάλανε τα ρολόγια και δεν μας παίρνει ο ύπνος με αυτό το εκνευριστικό τικ - τακ» Ωσπου έρχεται το διάλειμμα. «Πεντάλεπτο είναι; Μα καλά, καθόλου δε μας λυπούνται; Ξέχασα και το τετράδιο των μαθηματικών και δεν μπορώ να πάω να το πάρω. Είναι και η απόσταση βλέπεις! Άλλη μια κατσάδα για σήμερα!»...

Όλοι όμως περιμένουμε ένα μαγικό ντριν 15 λεπτά πριν ή μετά τις 2. Ένας τόσο γλυκός ήχος για όλους τους μαθητές!

«Ωχι, βρέχει. Δεν πήρα και ομπρέλα. Μέχρι να πάω στη στάση θα γίνω λούτσα. Κι αυτός ο οδηγός, δεν έρχεται να μας πάρει από το σχολείο!». Το προσπερνάμε κι αυτό.

Μετά από λίγα λεπτά (αν δεν χάσω και πάλι το λεωφορείο) και αφού έχουμε φτάσει σπίτι λούτσα βεβαίως βεβαίως, έπεται το μεσημεριανό. Βασική ανάγκη. Και μετά καμία ώρα μπροστά στο pc -line age, pro evolution, msn κι έτσι - βασικότερη ανάγκη.

Και μετά το... διάβασμα. Ακόμα βασικότερη ανάγκη -λέμε τώρα- «Έχω και πολλά για αύριο! Μαθηματικά, Ιστορία, Ιλιάδα, Αρχαία, Γλώσσα, Φυσική. Έχω και αγγλικά για το φροντιστήριο!

Έχω να γράψω και εκείνο το άρθρο για την περιβαλλοντική! Να δω τι θα προλάβω να κάνω! Πώς πέρασε έτσι η ώρα; Πάλι θα αργήσω στα αγγλικά και θα φωνάζει ο καθηγητής! Μπαμπά, ετοιμάσου να με πας στο φροντιστήριο, γρήγορα, θα αργήσω». Και εκεί, άλλες δύο ατέλειωτες ώρες μάθημα!

ΕΛΕΟΣ!! Παιδιά είμαστε! Θέλουμε να παίξουμε, να πάμε καμιά βόλτα, να δούμε κόσμο! Τέλος πάντων! Think positive, όπως λέει κι ο λαός! Και αφού έχουμε τελειώσει με όλες τις υποχρεώσεις μας -φροντιστήρια, γυμναστήρια κλπ - σπιτή για διάβασμα. «Και αν προλάβω μπορεί να πάω καμιά βόλτα να δω τα παιδιά. Αλλά πού καιρός για βόλτες; «Πώς μας φόρτωσαν έτσι; Μα τι νομίζουν οι καθηγητές και βάζουν κι άλλα, κι άλλα; Δεν έχουμε μόνο το δικό τους μάθημα! Εμάς γιατί δε μας σκέφτεται κανείς»; Και μετά το διάβασμα... «Πρέπει να κοιμηθώ νωρίς σήμερα. Μην έχω και αύριο τα ίδια με το λεωφορείο».

Πάλι καλά που υπάρχουν και τα Σαββατοκύριακα. Τα λατρεμένα Σαββατοκύριακα... Μπορεί το ξύπνημα να είναι δύσκολο, το πρόγραμμα φουλ γεμάτο, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι η ανεργία μας περιμένει στη γωνία! Και αν νομίζεις ότι όταν γίνεις 18 και φύγεις από το σχολείο και το σπίτι θα περνάς ζωή και κότα, κάνεις λάθος! Μάθε πως η ζωή λίγο πριν τα 18 είναι πολύ ωραία! Εξάλλου, όπως λέει και η Αννούλα η Βίση, «Τα μαθητικά τα χρόνια δεν τ' αλλάζω με τίποτα!».

Σκέψεις για το πως θα θέλαμε να είναι το σχολείο μας

Γράφει

η Κατερίνα Τραχανίδου

Πρόεδρος 15μελούς συμβουλίου

Εμείς οι μαθητές περνάμε πολλές ώρες στο σχολείο. Γι' αυτό το πρώτο που θα θέλαμε είναι να αισθανόμαστε όμορφα μέσα σε αυτό, όχι μόνο λειτουργικά αλλά και αισθητικά. Το να πηγαίνει ένας μαθητής στο σχολείο και να νιώθει οικεία είναι μεγάλη υπόθεση, γιατί έτσι μπορεί όχι μόνο να αποδώσει καλύτερα, αλλά και να σεβαστεί το χώρο στον οποίο περνάει τουλάχιστον επτά ώρες την ημέρα. Οι χώροι των σχολείων είναι κάπως μακριά από την κουλτούρα και τις προτιμήσεις των εφήβων, είναι αν θέλετε κάπως παλιομοδίτικοι, κάτι που για ψυχολογικούς, αλλά και 'εφηβικούς λόγους', προκαλεί πολλές φορές αρνητικές και καταστροφικές αντιδράσεις.

Έτσι, όταν καταστρέφουμε η λερώνουμε κάτι στο σχολείο και μας ρωτάνε οι καθηγητές ή ο Διευθυντής αν κάναμε το ίδιο στο σπίτι μας, ίσως θα έπρεπε να αναλογιστούν: «μήπως θα έπρεπε να νιώσουνε τα παιδιά σαν το σπίτι τους στο σχολείο για να μην το καταστρέφουμε;». Χωρίς βέβαια, αυτό να σημαίνει πως αν δεν γίνει κάτι τέτοιο πρέπει να διαλύσουμε το σχολείο.

Επίσης, τα μέσα με τα οποία γίνεται το μάθημα, άλλα και γενικότερα ο τρόπος με τον οποίο λειτουργεί το σχολείο θα έπρεπε να είναι πιο άμεσος και αποτελεσματικός και ίσως λίγο πιο κοντά στα σύγχρονα τεχνολογικά δεδομένα, έτσι ώστε ο μαθητής να μαθαίνει με τρόπο πιο εύκολο και διασκεδαστικό. Αυτό θα διευκόλυνε τόσο τους καθηγητές που όλη μέρα παιδεύονται να μας διδάξουν όσο πιο αποτελεσματικά γίνεται, όσο και τους μαθητές.

Αν συμβούν όλα αυτά, πράγμα αδύνατον με τα σημερινά τουλάχιστον δεδομένα, όλα θα άλλαζαν και το πρόσημο πλέον μπροστά από το σχολείο για τα παιδιά θα γινόταν αυτομάτως θετικό!!!

ΦΙΛΙΑ ΕΙΝΑΙ...

Γράφει η Κατερίνα Καλαντίδου

ΑΠΟ ΟΤΙ ΚΑΤΑΛΑΒΑΤΕ ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΦΙΛΙΑ. ΟΛΟΙ ΠΑΝΩ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΠΛΑΝΗΤΗ ΕΧΟΥΜΕ ΦΙΛΟΥΣ. ΕΙΝΑΙ ΟΜΩΣ ΟΙ ΙΔΑΝΙΚΟΙ ΦΙΛΟΙ; ΜΑΣ ΦΕΡΟΝΤΑΙ ΚΑΛΑ ;

ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΟΤΙ ΚΑΠΟΙΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ. ΔΗΛΑΔΗ Η ΦΙΛΙΑ ΤΟΥΣ ΚΡΑΤΑΕΙ ΓΙΑ ΛΙΓΟ. ΜΕΤΑ ΜΑΛΩΝΟΥΝ ΚΑΙ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΑΛΛΟΥΣ. ΚΑΝΟΥΝ ΦΙΛΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑΕΙ ΜΟΝΟ Η ΩΡΑ ΤΟΥΣ. ΚΑΠΟΙΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΦΙΛΟΥΣ, ΟΜΩΣ ΤΟΥΣ ΖΗΛΕΥΟΥΝ, ΤΟΥΣ ΥΠΟΒΑΘΜΙΖΟΥΝ, ΤΟΥΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ, ΜΕ ΑΛΛΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΑΒΑΝΕ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΗ! ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΑΛΙ ΕΙΝΑΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΙ. ΜΟΙΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ, ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΚΑΝΟΥΝ ΠΙΣΩ ΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΧΑΡΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥΣ. ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ. ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΣ ΕΙΝΑΙ

1. Ο ΑΠΛΟΣ
 2. Ο ΕΜΠΙΣΤΟΣ
 3. Ο ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ
 4. ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΦΙΛΟ ΤΟΥ
 5. ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΕΚΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΛΕΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΑΣΧΗΜΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ
- ΦΙΛΙΑ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΟΝΟ ΝΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΝΕΙ

IF YOU ARE IN TROUBLE,
IF YOU NEED A HAND,
JUST CALL MY NUMBER,
BECAUSE I'M YOUR FRIEND!

ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΦΙΛΙΑ

ΟΠΩΣ ΤΟ ΜΕΛΑΝΙ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ
ΕΤΣΙ ΚΙ Η ΦΙΛΙΑ ΜΑΣ ΠΑΝΤΟΤΙΝΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ!!!
ΟΛΑ ΤΑ ΑΝΘΗ ΣΒΗΣΑΝΕ ΜΟΝΟ ΕΝΑ ΔΕΝ ΣΒΗΝΕΙ!
ΚΙ ΑΝ ΣΒΗΣΕΙ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ, ΑΝΑΜΝΗΣΗ ΘΑ ΜΕΙΝΕΙ!
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΓΡΙΟΛΟΥΛΟΥΔΟ ΜΕ ΨΕΥΤΙΚΗ ΑΞΙΑ,
ΑΛΛΑ ΤΟ ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΠΟΥ
ΛΕΓΕΤΑΙ.....ΦΙΛΙΑ!!!!

30 ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ
30 ΚΑΝΟΥΝ ΕΝΑ
30 ΦΙΛΟΥΣ ΕΧΩ ΕΓΩ ΜΑ...
ΚΑΝΕΝΑ ΣΑΝ ΕΞΕΝΑ!

'Όνειρο ήταν...

Γράφει η Κατερίνα Τραχανίδου

Ήταν περίπου 8 το βράδυ όταν η δεκαπεντάχρονη Χριστίνα καθόταν στο σαλόνι με τον πατέρα της και άρχιζαν οι βραδινές ειδήσεις. Η Χριστίνα ποτέ δεν έβλεπε ειδήσεις δεν της άρεσε να βλέπει την κατάντια του κόσμου όπου υπερισχύουν τα προβλήματα και λιγοστεύουν οι χαρές. Το δελτίο ειδήσεων έλεγε κάθε μέρα τα ίδια και τα ίδια. Καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος, πόλεμοι, αρρώστιες, τροχαία ατυχήματα, φόννοι, ναρκωτικά, ληστείες και φυσικά τα άλυτα πολιτικά θέματα που από ό,τι φαίνεται δε θα λυθούν ποτέ...το τέλος του δελτίου ήταν κάθε μέρα αναμενόμενο, δηλαδή με το πιο επίκαιρο και σοβαρό πρόβλημα των τελευταίων χρόνων. «Ο άνθρωπος μεταβάλλει διαρκώς τη μορφή του πλανήτη μας. Αντικαθιστά ολοένα και περισσότερο το φυσικό περιβάλλον με το τεχνητό και διαταράσσει επικίνδυνα την ισορροπία του. Επιδίδεται μετά μανίας στην εξάντληση φυσικών αποθεμάτων ενέργειας, μολύνει τον ατμοσφαιρικό αέρα και τη θάλασσα ενώ λιώνουν πάγοι και πόλεις θα κινδυνεύουν σε λίγα χρόνια να βυθιστούν από την αύξηση της στάθμης του νερού. Και τώρα ας δούμε το σχετικό βίντεο που ακολουθεί».

Ετσι κλείνει το δελτίο κάθε μέρα... και ο κόσμος το βλέπει, όμως υπάρχει τόση απάθεια, δεν τους νοιάζει πως θα είναι ο κόσμος μετά 30 χρόνια. Γιατί απλά δεν τους νοιάζει, ίσως και να μη ζουν έως τότε, πιθανόν να σκέφτονται. Έμενα όμως με νοιάζει γιατί θα ζω ακόμα και θα περνάω τη κάθε μου μέρα με φόβο και θλίψη, γιατί θα βλέπω το κόσμο να καταστρέφεται ολοένα και περισσότερο. Αυτά σκέφτηκε η Χριστίνα και με μια οργισμένη θλίψη και ένα τεράστιο γιατί πήγε για ύπνο. Όλο το βράδυ σκεφτόταν πως θα ήταν και συγχρόνως παρακαλούσε το Θεό να αλλάξει τον κόσμο και να τον ξαναδημιουργήσει χωρίς τα προβλήματα... (μόλυνση περιβάλλοντος, πόλεμοι, αρρώστιες κ.ά.) μέχρι που την πήρε ο ύπνος.

Το επόμενο πρωί η Χριστίνα ετοιμάστηκε για να πάει στο σχολείο. Όταν βγήκε από το σπίτι είδε το κόσμο να κυκλοφορεί με ποδήλατα, αλλά και με τα πόδια. Της έκανε εντύπωση επειδή ο δρόμος ήταν κεντρικός και κάθε μέρα έβλεπε μόνο αυτοκίνητα και μηχανές. «Τι παράξενο!» μουρμούρισε, και συνέχισε να προχωράει. Καθώς περπα-

τούσε σήκωσε αυθόρμητα το κεφάλι και κοίταξε τον ουρανό και τι να δει; Ο ουρανός πεντακάθαρος χωρίς νέφος ήταν ένας πραγματικά καταγάλανος ουρανός. Τα εργοστάσια δεν δούλευαν και τα φουγάρα δεν έβγαζαν καπνό. Πλησίασε τότε έναν ηλικιωμένο κύριο που καθόταν σε ένα παγκάκι πιο πέρα και τον ρώτησε: «Μα τι συμβαίνει;». Εκείνος δίχως να πει λέξη της έσκασε ένα μεγάλο χαμόγελο...φαινόταν πραγματικά ευτυχισμένος. Έτσι, δεν τον ξαναρώτησε και έφυγε. Όταν η Χριστίνα έφτασε στο σχολείο το κουδούνι είχε ήδη χτυπήσει για να μπουν στις τάξεις. Έτσι, χτύπησε την πόρτα μπήκε μέσα και είπε: «Καλημέρα, συγγνώμη που...» και πριν τελειώσει τη φράση της η καθηγήτρια της είπε χαμογελαστή: «Δεν πειράζει Χριστίνα μου κάθισε!», παρότι η συγκεκριμένη καθηγήτρια δεν δέχονταν αργοπορίες και ήταν κάθε μέρα τσατισμένη από το μποτιλιάρισμα που γινόταν στους 'ποταμούς λαμαρίνας' όπως αποκαλούσε τους δρόμους και αργούσε καμιά φορά να έρθει στη δουλειά της.

Το μεσημέρι όταν γύρισε στο σπίτι η μητέρα της έλειπε και έτσι ρώτησε την αδερφή της «Που είναι η μαμά, γιατί λείπει;». Η αδερφή της απάντησε ενθουσιασμένη «Βρήκε δουλειά!». Η μητέρα της ήταν άνεργη εδώ και δυο χρόνια...

Το βράδυ στις οχτώ περίπου άρχιζαν οι ειδήσεις, αυτή τη φορά η Χριστίνα ήθελε να τις δει. Και το δελτίο ξεκίνησε: «Καλησπέρα σας. Όλα έχουν πάρει νέα τροπή, η μόλυνση του περιβάλλοντος όσο πάει και μειώνεται, οι άνεργοι γίνονται όλο και λιγότεροι, ο κόσμος κυκλοφορεί με ποδήλατα αλλά και με τα πόδια, τέρμα τα αυτοκίνητα και τα καυσαέρια όλα άλλαξαν!»

Ξαφνικά ακούστηκε μια φωνή... «Χριστίνα ξύπνα θα αργήσεις στο σχολείο...». Η Χριστίνα σηκώθηκε από το κρεβάτι της χαρούμενη, έχοντας στο μυαλό της μια διαφορετική εικόνα για το κόσμο, άνοιξε το παράθυρο να κοιτάξει το καθαρό ουρανό, όμως ήταν γεμάτος καυσαέρια και νέφος. Απογοητεύτηκε γιατί κατάλαβε πως τίποτα δεν είχε αλλάξει. Όλα ήταν όπως πριν. Έτσι ψιθύρισε «Κρίμα, ήταν όνειρο, απλώς ένα όνειρο τίποτα περισσότερο...». Η Χριστίνα θα συνέχισε να ζει όπως πριν ή για την ακρίβεια θα συνέχισε να υπάρχει γιατί όπως λέει «έτσι όπως έχει γίνει ο κόσμος δεν ζούμε, απλά υπάρχουμε...».

ΚΑΠΝΙΣΜΑ: Μαγκιά ή κακιά συνήθεια;

Γράφει

ο **Θωμάς Δούμτσας**

Το κάπνισμα είναι μια συνήθεια ορισμένων ανθρώπων που ξεκινά πολλά χρόνια πριν, από την εφηβική τους κιόλας ηλικία. Θεωρείται απόλαυση από τους καπνιστές. Ορισμένοι το αποκαλούν συντροφιά, ενώ κάποιοι άλλοι μέσο για να αποδείξουν ότι έχουν μεγαλώσει. Σε κάθε περίπτωση όμως το μόνο που πραγματικά κερδίζει ο καπνιστής είναι να ανεβάζει τους επίσημους στατιστικούς

δείκτες ποσοστών εμφάνισης καρκίνου των πνευμόνων και όχι μόνο. Καρδιοπάθειες, στειρότητα, πρόωρη γήρανση και πολλά άλλα 'καλά' οφείλονται στο κάπνισμα.

Το κάπνισμα στους εφήβους είναι μια συνήθεια που παίρνει μορφή ντόμινο. Θέλοντας να δείξουν ότι έχουν μεγαλώσει, ότι είναι αρχηγοί στις παρέες και ακολουθούν το κλίμα της εποχής (μοντέρνοι) ξεκινούν το κάπνισμα από τα 12 χρόνια, πολλές φορές, γεγονός που σοκάρει. Αυτό έχει ως αποτέλε-

σμα τον εθισμό και την έκθεση του οργανισμού τους σε κινδύνους που θα εμφανιστούν αργότερα. Η πολιτεία έχει πάρει μέτρα κατά του καπνίσματος, όπως η απαγόρευση του καπνίσματος σε όλους τους δημόσιους χώρους από το 2010. Με τις διαφημίσεις σε παρο-

τρύνουν να κόψεις το κάπνισμα με σεμινάρια κ.α.

Από τη μεριά μου, θα πρότεινα τη διεξαγωγή σεμιναρίων στα σχολεία, περισσότερες συζητήσεις από τους δασκάλους και τους γονείς, έτσι ώστε από μικρά τα παιδιά να κατανοήσουν ποια οφέλη θα έχουν με το να μη καπνίζουν. Να θεωρούν κατόρθωμα, μαγκιά, ωριμότητα το ότι κατάφεραν να αντισταθούν στο κάπνισμα και όχι το ότι καπνίζουν. Πιστεύω ότι όλα ξεκινούν από την παιδεία, τη σωστή συζήτηση και τις βάσεις που

πάρνουν τα παιδιά από μικρά.

Όσο για τους μεγάλους είναι καιρός να σκεφτούν πως δεν αξίζει να θέτουν τον εαυτό τους σε κίνδυνο. Εξάλλου, όπως λένε οι ειδικοί, από τη στιγμή που κάποιος κόψει το κάπνισμα, τα πνευμόνια και η καρδιά του επανέρχονται στην αρχική τους κατάσταση μετά από 10 χρόνια. Τέλος, οι καπνιστές οφείλουν να σκεφτούν τους διπλανούς τους γιατί αποδεδειγμένα το παθητικό κάπνισμα είναι εξίσου επικίνδυνο με το κανονικό.

Avril LAVIGNE

ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΝΑ ΡΟΠ-PUNK ΕΙΔΩΛΟ ΣΤΑ 23!!!

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΓΙΑ «GRAMMY AWARD», 6 ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ NO.1 + ΑΜΕΤΡΗΤΟΥΣ FANS ΑΝΑ ΤΟ ΚΟΣΜΟ Η AVRIL ΔΙΝΕΙ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ.

Γράφει ο **Χρόνης Τάτσης**

Είναι πολλοί που τη βρίσκουν αδιάφορη, άλλοι που δεν τη γουστάρουν και θεωρούν πως είναι ντροπή το όνομα αυτής της ξανθιάς Καναδέζας να συνδέεται με τη λέξη «punk», αλλά το γεγονός είναι ένα: η Avril πουλάει και μάλιστα πουλάει σαν τρελή σε όλο τον κόσμο. Πουλάει δίσκους, πουλάει ρούχα, πουλάει μούρη και μάλιστα αποδεδειγμένα αφού το 2006, το «Canadian Business Magazine» την ανέδειξε ως τη έβδομη (7η) Καναδή στο Χόλιγουντ. Τραγουδίστρια, σπιουργός, σχεδιάστρια μόδας και ηθοποιός η Avril βγάζει πολλά. Το πρώτο της άλμπουμ «**Let Go**» που κυκλοφόρησε το 2002 ήταν ένας καλός οiwνός για τη μετέπειτα επιτυχή καριέρα της, αφού πούλησε πάνω από 16 εκατομμύρια αντίτυπα σε όλο τον κόσμο. Τα δύο επόμενα άλμπουμ, «**Under My Skin**» (2004) και «**The Best Damn Thing**» (2007) δεν ξεπέρασαν τις πωλήσεις του πρώτου, αλλά βοήθησαν τη νεαρή Καναδή να γίνει ακόμα μεγαλύτερη φίρμα και να ξεδιπλώσει τις χάρες της και σε άλλα καλλιτεχνικά πεδία, από τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, όπου έκανε κάποια περά-

ματα, μέχρι και το πεδίο της μόδας με την δική της σειρά ρούχων με το όνομα «**Abbey Dawn**». Μέσα σε αυτά τα χρόνια μπορεί κανείς να μετρήσει πολλές έξυπνες κινήσεις και να αποδώσει σεβασμό, αν όχι στην ίδια, αλλά σε ένα ικανό marketing που δουλεύει για αυτήν. Για παράδειγμα κάποια από τα ρούχα της «**Abbey Dawn**» άρχισε να τα φοράει σε lives και εμφανίσεις της, ώστε οι fans να τα συνδέσουν με αυτήν και αργότερα να τα αγοράσουν.

Άλλη μια έξυπνη κίνηση είναι το λανσάρισμα του super hit «**Girlfriend**» με ηχογραφημένα ρεφρέν σε πολλές γλώσσες όπως ιταλικά, ισπανικά, γαλλικά και ιαπωνικά. Οι fans της την αποκαλούν πριγκίπισσα του punk. Η ίδια όμως έχει δηλώσει πως δεν είναι punk, αλλά πως η μουσική της έχει πολλά κοινά στοιχεία με το punk rock του '70. Τα δικά της αγαπημένα συγκροτήματα είναι οι Oasis, System of a Down, Third Eye Blind, Marilyn Manson και Bling-182.

Η Avril άρχισε να τραγουδάει όταν ήταν δύο χρονών, και το πρώτο της κοινό ήταν οι πιστοί της ενορίας, αφού τα πρώτα της μουσικά βήματα τα έκανε τραγουδώντας στην εκκλησία. Η μικρή Avril μεγάλωνε, και όταν δεν έκανε skate με τα αγόρια της γειτονιάς, ονειρευόταν να

τραγουδάει σε πολύ κόσμο, αλλά και να κάνει οικογένεια. Από ότι φαίνεται η τύχη είναι με το μέρος της αφού στα 23 της είναι και super star αλλά και μια ευτυχισμένη σύζυγος. Το 2004 άρχισε να βγαίνει με τον επίσης Καναδό και τραγουδιστή της punk μπάντας **Sam 41**, Deryck Whibley. Τον Ιούνιο του 2005 ο Deryck της κάνει δώρο έκπληξη ένα ταξίδι στην Βενετία, και της κάνει την πρόταση. Η Avril είχε δηλώσει πως ο γάμος είναι από τα μεγαλύτερα όνειρα της, έτσι κανείς δεν ξαφνιάστηκε όταν παντρεύτηκε ένα χρόνο μετά τον Deryck.

Την στιγμή όμως που γράφονται αυτά η Avril θα ετοιμάζει το επόμενο της «κτύπημα». Μόνο που αναρωτιόμαστε: εφόσον έχει δηλώσει πως όλα τα τραγούδια που έχει γράψει είναι αυτοβιογραφικά, το επόμενο άλμπουμ θα γράφει για τις χαρές του γάμου; Την αναμνη ενός παιδιού; Θα δούμε στην πορεία!!!

WWF, ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ, GREENPEACE και Mom:

Τέσσερις πρωτοπόρες περιβαλλοντικές οργανώσεις στην Ελλάδα

Γράφει η Αντωνία Λέτσιου

Σήμερα ζούμε σε μια εποχή όπου οι πάγοι έχουν αρχίσει και λιώνουν, η τρύπα του όζοντος όλο και μεγαλώνει, το φθινόπωρο και το καλοκαίρι τείνουν να εξαφανισθούν λόγω του φαινομένου του θερμοκηπίου και πολλά είδη ζώων απειλούνται. Αυτή την εποχή δρουν πολλές περιβαλλοντικές οργανώσεις ενημερώνοντας τους ανθρώπους για τα παραπάνω φαινόμενα, προσπαθώντας ουσιαστικά ΝΑ ΣΩΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

Η WWF είναι μια από τις οργανώσεις αυτές. Αγωνίζεται για την προστασία του περιβάλλοντος σε περισσότερες από 100 χώρες. Η πολιτική της προβλέπει την ανέγερση εθνικών πάρκων, την περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση των ανθρώπων και την τήρηση της οικολογικής πολιτικής από όλους. Η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες που συμμετάσχουν στα προγράμματα της WWF. Η WWF HELLAS ιδρύθηκε το 1990 από τον Λουκ Χόφμαν με την υποστήριξη του Έλληνα αρχιτέκτονα Θύμιου Παπαγιάννη. Η έδρα της βρίσκεται στην Αθήνα, με σκοπό την διατήρηση της βιοποικιλότητας της Ελλάδος ως αναπόσπαστο στοιχείο της Μεσογείου. Η οργάνωση επιθυμεί την αρμονική συνύπαρξη των ανθρώπων με τη φύση. Από το 1990 έχει υλοποιήσει πολλά προγράμματα με θέμα την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Τα ζώα που είναι υπό την προστασία της είναι τα εξής: το τσακάλι, το δελφίνι, η χελώνα καρέτα - καρέτα, ο μαυρόγυπας, το αγριόγιδο, η μεσογειακή φώκια και η καφέ αρκούδα.

Η πλέον αναγνωρίσιμη οργάνωση

που αντιπροσωπεύει την Ελλάδα ακόμη και σε διεθνές οικολογικό επίπεδο είναι ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ. Ιδρύθηκε το 1992 στη Θεσσαλονίκη με σκοπό την προστασία άγριας ζωής και περιβάλλοντος. Το 1993, ένταξε στην προστασία του την αρκούδα, το 1997 το λύκο και το 2000 τα ορεινά οικοσυστήματα. Από το 1993 - 2000 χρηματοδοτείται από διάφορα προγράμματα. Από το 2000 και έπειτα, η χρηματοδότηση γίνεται μέσω των υποστηρικτών - χορηγών της. Οι στόχοι του σιγά - σιγά πραγματοποιούνται, όπως λόγου χάρη κατάργηση της βάνουσης συμπεριφοράς του ανθρώπου προς την αρκούδα. Ωστόσο, συνεχίζει τη δράση του προσπαθώντας να κατα-

φέρει την κατάργηση κάθε είδους αιχμαλωσίας ζώων που συχνά καταλήγει στη θανάτωσή τους.

Ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ φιλοξενεί σε ένα χώρο 50 στρεμμάτων στο Νυμφαίο της Φλώρινας 14 αρκούδες, και σε ένα χώρο 7 στρεμμάτων στην Αγραπιδιά επίσης της Φλώρινας 9 λύκους. Καθώς όλα τα ζώα είναι στειρωμένα όταν πεθάνουν σε 25 - 30 χρόνια τα καταφύγια θα κλείσουν. Έχουν, δηλαδή, θα λέγαμε ημερομηνία λήξης. Μπορούμε να γίνουμε μέλη του

ΑΡΚΤΟΥΡΟΥ και να συνεισφέρουμε με τις μικρές ή μεγάλες δυνάμεις μας στην επίτευξη των στόχων του.

Τέλος, δυο άλλες σημαντικές οικολογικές - περιβαλλοντικές οργανώσεις είναι η GREENPEACE και η Mom. Η πρώτη ιδρύθηκε το 1971 από τους Καναδούς Zim Bohlen, Irwin Stone, Paul Cote όταν επιχειρήσαν να σταματήσουν πυρηνικές δοκιμές των Η.Π.Α. στην Αμπσικά, περιοχή της Αλάσκας. Αν και δεν τα κατάφεραν η επιχείρηση έγινε γνωστή σε όλο τον κόσμο. Σήμερα η οργάνωση έχει παρουσία σε 42 χώρες και αριθμεί πάνω από τρία εκατομμύρια υποστηρικτές. Η Mom ιδρύθηκε το 1988, όταν νεαροί πτυχιούχοι βιολογίας μελέτησαν την μεσογειακή φώκια, που στην ελληνική επικράτεια εντοπίζεται κατά κύριο λόγο στην περιοχή των Σποράδων. Στα ελληνικά νερά υπολογίζεται ότι ζουν και επομένως προστατεύονται περίπου 250 - 300 μεσογειακές φώκιες. Μπορούμε να υποστηρίξουμε την δράση όλων των παραπάνω οργανώσεων αν γίνουμε απλά μέλη ή κάνοντας κάποια δωρεά.

Οι συνταγές της επιτυχίας!!! (λέμε τώρα!!!!)

Γράφει η Νρίνα Λιάπη

Κορμός

Θα χρειαστείτε (για 6 μερίδες)

1. κακάο
2. μπισκότα (Μιράντα Παπαδοπούλου)
3. γάλα
4. βούτυρο
5. ζάχαρη
6. κονιάκ (προαιρετικά)
7. άχνη ζάχαρη (προαιρετικά)

Εκτέλεση:

Σε ένα μέτριο μπολ βάζουμε το γάλα και τα μπισκότα για να μαλακώσουν. Σε ένα άλλο μπολ βάζουμε το βούτυρο, την ζάχαρη, το κονιάκ και το κακάο και ανακατεύουμε για να ενσωματωθούν όλα μαζί. Παίρνουμε τα δύο μείγματα και τα ενώνουμε σε ένα.. Κόβουμε ένα κομμάτι αλουμινοχαρτο, ρίχνουμε το μείγμα, το τυλίγουμε σε ρόλο και το βάζουμε στην κατάψυξη για 2 ώρες. Μετά το πασπαλίζουμε με άχνη ζάχαρη και το σερβίρουμε κόβοντας το σε κομμάτια..

Ατομικές πίτσες

Θα χρειαστείτε (για 6 μερίδες)

1. 6 πίτσες για σουβλάκια
2. 300γρ Gouda τριμμένη
3. 8 κουταλιές σούπας σάλτσα ντομάτας
4. 6 φέτες ζαμπόν
5. 2 κουταλιές σούπας ελαιόλαδο

Εκτέλεση:

Σε ένα ταψάκι αλείφουμε μια κουταλιά σούπας λάδι. Βάζουμε τις πίτσες στο ταψί και τις αλείφουμε και αυτές με λάδι. Αλείφουμε τις πίτσες με την σάλτσα ντομάτας και μετά ρίχνουμε την gouda. Τέλος ρίχνουμε τις φέτες ζαμπόν από πάνω και βάζουμε το ταψί στον φούρνο για 15 λεπτά στους 200οc. Τις σερβίρουμε όσο είναι ακόμα ζεστές σε μια μεγάλη πιατέλα.

Καλή όρεξη!!!

UNESCO και UNICEF: δυσ σημαντικοί παγκόσμιοι οργανισμοί

Γράφει η Σουλούντση Μαρία

Ιδρυτής της UNESCO είναι ο ΟΗΕ. Ιδρύθηκε το 1946 από 44 χώρες, οι οποίες πιο μπροστά είχαν συμμετάσχει στη Διάσκεψη του Λονδίνου (16 Νοεμβρίου 1945) με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας των εθνών μέσω της ενιαίας δράσης στα πεδία του πολιτισμού, της εκπαίδευσης και επιστήμης, όπως επίσης την υποβοήθηση της διατήρησης της ειρήνης και της ασφάλειας στον κόσμο. Αποτελείται από 188 κράτη - μέλη μεταξύ αυτών και τη χώρα μας (ιδρυτικό μέλος).

Η οργάνωση λειτουργεί με βάση τρία όργανα, τη Γενική Συνέλευση, το Εκτελεστικό Συμβούλιο και τη Γενική Γραμματεία. Η Γενική Συνέλευση ψηφίζει την εισδοχή νέων μελών, τον προϋπολογισμό κ.ά. Το Εκτελεστικό Συμβούλιο αποτελείται από 58 μέλη. Η γραμματεία με επικεφαλής έναν διευθυντή υποβάλλει τα προγράμματα στο Εκτελεστικό Συμβούλιο. Το 1985, οι Η.Π.Α. αποχώρησαν από την UNESCO κατηγορώντας για 'αντιδυτική' πολιτική. Στα τέλη του 20ου αιώνα μεγάλη έμφαση δόθηκε από την UNESCO στα περιβαλλοντικά προβλήματα, στα προβλήματα των αναπτυσσόμενων κρατών και στις σχέσεις τους με τα ανεπτυγμένα, στις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων ανά τον κόσμο καθώς και στην πρωτοβουλία για διατήρηση και προστασία των μνημείων της παγκόσμιας πολιτισμικής κληρονομιάς.

Ο ΟΗΕ προχώρησε, επίσης, στην

ιδρυση της UNICEF, μιας οργάνωσης που σαν στόχο της έχει το διεθνή συντονισμό για την κάλυψη των μακροπρόθεσμων αναγκών των φτωχών παιδιών των αναπτυσσόμενων χωρών. Η UNICEF ιδρύθηκε το 1946 για να βοηθήσει τα παιδιά της Κίνας, της Μέσης Ανατολής και της Ευρώπης που υπέφεραν από πείνα και επιδημίες μετά τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Από τότε μέχρι σήμερα πραγματοποιεί σταθερά παγκόσμιες καμπάνιες που έχουν βοηθήσει εκατομμύρια παιδιά. Στην Ελλάδα ο οργανισμός παρείχε βοήθεια από το 1947 ως το 1969, ενώ το 1977 ιδρύθηκε η Ελληνική Επιτροπή της UNICEF, με σκοπό την ευαισθητοποίηση των Ελλήνων για τα παιδιά που αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης σε όλο τον κόσμο. Το 1950, δημιουργήθηκε ο θεσμός του πρεσβευτή της UNICEF με αρμοδιότητα την ευρεία δημοσιοποίηση των αναγκών των παιδιών όλου του κόσμου. Στην Ελλάδα ο πρώτος πρεσβευτής καλής θέλησης ήταν ο συγγραφέας Αντώνης Σαμαράκης. Η UNICEF έχει την κεντρική της έδρα στη Νέα Υόρκη, ενώ αξίζει να σημειωθεί ότι ο οργανισμός τιμήθηκε με το Νόμπελ Ειρήνης, το 1965.

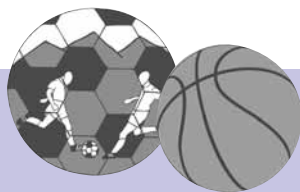
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ: ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΘΕΙΤΕ γιατί την βάψαμε!!!!!!!

Γράφει η Ντίνα Λιάπη

Όπως όλοι ξέρουμε, εδώ και πολλά χρόνια, εμείς οι άνθρωποι με τις μεγάλες ανακαλύψεις μας καταστρέφουμε το περιβάλλον. Οι επιστήμονες (από αποδεδειγμένες έρευνες) συνέχεια μας λένε ότι η θερμοκρασία της γης ανεβαίνει. Οι "αιώνιοι" πάγοι της Ανταρκτικής θα λιώσουν, ακόμα και ολόκληρες πόλεις θα βυθιστούν κάτω από την θάλασσα. Οροσειρές από παγόβουνα θα καταρρεύσουν. Οι ποσότητες νερού που θα χύνονται στην θάλασσα θα αυξήσουν τη στάθμη της κατά πολλά μέτρα. Η υπερθέρμανση του πλανήτη δεν θα πάρει δεκαετίες όπως φανταζόμασταν, αλλά μερικά χρόνια. Θα είναι μόνιμη και φυσικά επικίνδυνη. Η γη αρρωσταίνει και η καταστροφή πλησιάζει γρηγορότερα από ότι περιμέναμε. Ωστόσο, ακόμα και τώρα μπορούμε να βοηθήσουμε στην μείωση της υπερθέρμανσης του πλανήτη, κάνοντας πολύ μικρές κινήσεις, π.χ.:

1. Να ανακυκλώνουμε υλικά όπως γυαλί, χαρτί, πλαστικό, μέταλλο, μπαταρίες, κ.ά.
2. Να χρησιμοποιούμε μεταφορικά μέσα όπως λεωφορεία και ποδήλατα
3. Να μην πετάμε σκουπίδια κάτω
4. Να μην σπαταλάμε το νερό άσκοπα
5. Να μην σπαταλάμε άσκοπα ηλεκτρική ενέργεια

Μπορείτε και εσείς να βοηθήσετε!!!

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Γράφει ο Αντώνης Λιλιθάρης

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Στην Δ' Εθνική κατηγορία ξεκίνησε και φέτος το πρωτάθλημα η ομάδα του Πάικου Γουμένισσας. Αν και δεν άρχισε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, έχοντας συνολικό απολογισμό 2 ισοπαλίες και 4 ήττες και 2 βαθμούς στο ενεργητικό, ευελπιστούμε στο να παραμείνει για άλλη μια χρονιά στην Δ' Εθνική

κατηγορία. Οι ομάδες των χωριών του Δήμου Γουμένισσας, Γρίβα και Κάρπη βρίσκονται στον Γ' όμιλο της Γ' ερασιτεχνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου με την ομάδα της Κάρπης να βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις του Ομίλου, ενώ αντίθετως ο Μακεδονικός Γρίβας πρωταγωνιστεί στον όμιλό του.

ΜΠΑΣΚΕΤ

Για άλλη μια χρονιά ο ΑΟΚ Γουμένισσας παραμένει στη Β' Εθνική κατηγορία. Αν και δεν ξεκίνησε με τα επιθυμητά αποτελέσματα πιστεύουμε πως αυτή τη χρονιά ο ΑΟΚ θα τα πάει καλύτερα από πέρυσι. Μέχρι τώρα στα 4 παιχνίδια που έχει παίξει έχει συγκεντρώσει 5 βαθμούς που τον κατατάσσουν λίγο μετά την 10η θέση της κατηγορίας.

Το Σάββατο 8 Νοεμβρίου, πραγματοποιήθηκαν τα εγκαίνια του κλειστού γυμναστηρίου του Γυμνασίου Γουμένισσας.

Έπειτα από περίπου τέσσερα χρόνια κατασκευής και ένα χρόνο επιδιόρθωσης δόθηκε επιτέλους η άδεια λειτουργίας γεμίζοντας χαρά όλους

τους μαθητές και τις μαθήτριες του σχολείου μας, ιδιαίτερα των τμημάτων ΤΑΔ του Γυμνασίου Γουμένισσας που θα φιλοξενούνται πλέον σε αυτό. Να μην ξεχνάμε τους προηγούμενους δύσκολους χειμώνες, όταν ήμασταν αναγκασμένοι να κάνουμε προπονήσεις σε ανοιχτούς χώρους, με θερμο-

κρασίες που συχνά άγγιζαν, αλλά και έπεφταν κάτω από το μηδέν!!! Μετά από την έκταση που κατέλαβε το ζήτημα της λειτουργίας του είναι λογικό να αποτελεί ένα πολύ σημαντικό γεγονός στην ιστορία του σχολείου μας, αλλά και της αθλητικής ζωής γενικότερα στον τόπο μας.

Νέα της περιβαλλοντικής ομάδας του «Κάστανου»

Γράφει η Κατερίνα Αλατζίδου

Φέτος είμαστε στην Β' Γυμνασίου. Οι καθηγητές μας πήραν την πρωτοβουλία να δημιουργήσουν ακόμα μια ομάδα περιβαλλοντικής. Ήδη υπάρχει εδώ και δυο χρόνια η ομάδα του «κρασιού». Η νέα ομάδα μας, του «κάστανου», αποτελείται από 14 άτομα, κορίτσια και αγόρια, τα οποία έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις ως προς την ομάδα και τους καθηγητές τους! Για να πετύχουμε στο στόχο μας πρέπει προπαντός να συνεργαστούμε. Με αφορμή, λοιπόν, το πρόγραμμα της περιβαλλοντικής αποφασίσαμε να γράψουμε ένα

άρθρο στην εφημερίδα του σχολείου μας σχετικά με την πρώτη επίσκεψή μας και το θέμα που θα ασχοληθούμε φέτος!

Η πρώτη μας επίσκεψη πραγματοποιήθηκε στο χωριό της Καστανερής, που βρίσκεται κοντά στην Γουμένισσα, και πιο συγκεκριμένα στην περιοχή 'ΤΣΑΪΡΙ'! Βρεθήκαμε στο καστανοτεμάχιο του Διευθυντή μας, του κ. Ευάγγελου Ζιέλκα! Μας έλυσε με χαρά και προθυμία όλες μας τις απορίες, χωρίς κανένα δισταγμό.

Ο καστανεώνας ή αλλιώς καστανοτεμάχιο βρίσκεται σε μέρη με υψόμετρο, γιατί η καστανιά δεν ευδοκίμει σε υψόμετρο κάτω από 200 μέτρα. Τα μικρά κάστανα δεν προτιμούνται από τους εμπόρους, επομένως και δεν πωλούνται εύκολα. Οι καρποί ονομάζονται κάρυα και βρίσκονται μέσα σε ξυλώδες

περίβλημα που φέρει πυκνά αγκάθια και διαρρηγνύονται κατά την ωρίμανση των καρπών. Σε άλλα είδη υπάρχουν 2 ή 3 κάρυα μέσα στο περίβλημα, σε άλλα μόνο ένα! Οι καστανιές είναι συνήθως ψηλά δέντρα με αυλακωτό φλοιό και λογχοειδή φύλλα. Είναι φυτά μόνοικα. Τα αρσενικά άνθη σχηματίζουν συνήθως μακρείς και κατακόρυφους στάχους. Τα θηλυκά άνθη βρίσκονται μεμονωμένα ή σε ταξιανθίες στη βάση των αρρένων ταξιανθιών. Οι ποικιλίες είναι αυτόστειρες, για αυτό πρέπει να φυτευτούν 2 ή περισσότερες μαζί. Τα κάστανα ωριμάζουν αρχές Σεπτεμβρίου μέχρι μέσα Νοεμβρίου, ανάλογα με την ποικιλία και τις συνθήκες. Ένα δέντρο δίνει κατά μέσο όρο 25 - 35 κιλά καρπό! Η καστανιά φτάνει στο μέγιστο απόδοσής της στο 60ό έτος της. Μια καστανιά μπορεί να ζήσει μέχρι και 200 χρόνια!

Οι καστανιές όσο πιο μεγάλη είναι η ηλικία τους τόσο πιο εύκολα αρρωσταίνουν. Το μέγεθος του κάστανου εξαρτάται από την υγρασία που έχει το δέντρο, τη σύσταση του εδάφους και τη λίπανση. Η μεγάλη παραγωγή αποφέρει μικρά κάστανα. Τα νωπά κάστανα περιέχουν 40-45% υδατάνθρακες σε μορφή κυρίως αμύλου, 5% λάδι και περίπου 50% νερό.

Στην Ελλάδα, η καστανιά απαντάται κυρίως στη Θεσσαλία (Βόλος, Λάρισα) σε συγκεκριμένα νησιά (Λέσβος) στη Μακεδονία (στην περιοχή μας περισσότερο), στην Κρήτη, αλλά και σε άλλες ορεινές περιοχές. Εκτός από πολλά αυτοφυή σπορόφυτα που απαντούν στα ορεινά, υπάρχουν και ονομαστές ποικιλίες, όπως τα κάστανα Πηλίου και τα κάστανα Κρήτης. Τα τελευταία χρόνια αρχίζουν και τα ποτίζουν τα ραντίζονται και τα λιπαίνουν, σε όλες τις παραπάνω περιοχές. Υπάρχουν, όμως, και αυτοφυής καστανιές που δημιουργούνται από μόνες τους (από ένα τυχαίο κάστανο που θα φυτρώσει στο έδαφος) και αυτές οι καστανιές ονομάζονται «άγριες».

Μάθαμε, επίσης, για τον τρόπο μπολιάσματος της καστανιάς, με ποιο τρόπο δηλαδή μια άγρια καστανιά μπολιάζεται με μια μπολιάσμενη καστανιά προκειμένου να

μας δώσει μεγαλύτερη παραγωγή. Παίρνουμε, λοιπόν, κλαδιά από μεγάλα δέντρα που να έχει δύο «μάτια» - το εξωτερικό και το εσωτερικό - κάνουμε την τομή στο δέντρο και το φυτεύουμε το πολύ μέχρι 10 Απριλίου! Χρησιμοποιούμε πίσσα ή μαστίχα με λίγο κερί και αλείφουμε το δέντρο, σε χαμηλή θερμοκρασία! Καλύπτουμε όλη την τομή για να μην φύγουν τα υγρά και ξεραθεί το δέντρο. Αν μπολιάσουμε σε χαμηλό μέρος του κορμού είναι λάθος. Η άγρια καστανιά έχει την δυνατότητα να γίνει 'κανονική' ως προς την μορφή και το σχήμα της με το μπόλιασμα.

Το εμβολιασμένο κάστανο είναι πιο γλυκό και μεγάλο, ενώ το άγριο είναι πικρό και φυσικά μικρότερο. Τα φύλλα στις άκρες του άγριου κάστανου είναι πιο μυτερά, ενώ στο μπολιασμένο είναι πιο αγκυλωτά. Στην άκρη το μπολιασμένο παίρνει το σχήμα καρδιάς, ενώ το άγριο είναι πιο μυτερό! Στην άγρια καστανιά πρέπει να περάσουν 10 χρόνια από το μπόλιασμα για να έχουμε ικανοποιητική παραγωγή, ενώ αντίθετως η μπολιασμένη μέσα σε 5 χρόνια μας δίνει μια καλή παραγωγή, αν βεβαίως έχει και το ανάλογο πότισμα.

Η καστανιά έχει πολύ σκληρό ξύλο. Δεν καίγεται γρήγορα, παράγει όμως πολύ μεγάλη ενέργεια! Για να έχουμε ένα καλό παραγωγικό αποτέλεσμα πρέπει να κάνουμε τρία ραντίσματα. Το πρώτο ράντισμα γίνεται στις αρχές του Ιουλίου, όταν δένει το κάστανο, το δεύτερο κοντά στα τέλη Ιουλίου και το τρίτο και τελευταίο στα τέλη Αυγούστου. Το μάζεμα των κάστανων γίνεται περίπου από τις 25 Σεπτεμβρίου έως και τις 10 Οκτωβρίου. Για να έχουμε μια καλή παραγωγή στο τέλος θα πρέπει να βρέχει καλά και τακτικά κατά τους μήνες Αύγουστο και Σεπτέμβριο.

Η επίσκεψη στο καστανοτεμάχιο πιστεύω πως ήταν μια πολύ καλή εμπειρία. Μάθαμε πολλά τα οποία δεν ξέραμε έως τώρα. Ελπίζω να συνεχίσουμε με όρεξη και μεράκι την εργασία μας, και φυσικά να κερδίσουμε όχι μόνο γνώσεις, αλλά και ευχάριστες στιγμές μέσα στη φύση!